

af en Præstebolig i Elling Sogn. Der er der fra Udvalgets Side taget et Forbehold om til 3die Behandling, ganske vist ikke nu, at ordne Forholdet saaledes, at Boligen opføres uden Jord. Jeg nævner dette for det Tilfælde, at Ministeren allerede skulde ønske at udtale sig om det offentlig ved 2den Behandling. Saavidt os bekendt er det nemlig et Ønske af Præsten, der er eller bliver ansat, at Præsteembedet ikke maatte have Jord. Det andet Spørgsmaal, jeg skal omtale, er nogle Forhold ved Frederiks Hospital. De Samraad, der nemlig findes nævnte i Betænkningen under Nr. 91 om Skolebøgers Anstæffelse efter de nye Retsskrivningsreglers Indførelse og om Regler ved Sangundervisningen, skal jeg ikke nærmere udtale mig om, da det er Spørgsmaal, der, i det mindste for det sidste Bedkommende, nærmest kun staa i Betænkningen, for at ærede Medlemmer, der maatte have lyst dertil, kunne omtale dem. Det første har derimod maatte — det skal jeg indrømme — en noget mere speciel Betydning, forsaavidt det er en Hensigtstilling til Ministeren om at sørge for, at Skolebøgerne heftes paa en noget solidere Maade, end det hidtil er sket. Det kan jo ske ret billigt, og vil give dem en større Durabilitet, end de nu have. Det, der imidlertid er Hovedsagen for mig, er to Spørgsmaal vedrørende Frederiks Hospital, det ene angaaende Taxterne og det andet angaaende Hospitalets Forhold under den sidste Influenza-Epidemi. Hvad Hospitalets Taxter angaa, er det en bekendt Sag, at Taxterne paa Enkeltstuer ere forstjellige for indenbyses- og udenbyses Patienter. Forskjellen er endogsaa ret betydelig, idet, saavidt jeg veed, den Indenbyses ikke svarer mere end 4 Kroner daglig, medens den Udenbyses svarer, tror jeg, 7 Kroner. Denne betydelige Forskel skriver sig vistnok fra ældre Tider, men den forekommer os ikke at være begrundet i Hospitalets Karakter, idet det jo ikke skulde være noget kommunalt Hospital. Men selv om det nu fra først af maatte være oprettet tildels af Hensyn til Kjøbenhavns Kommune, har det dog senere ved store Bevillinger og den Udvikling, det har faaet, faaet Karakteren af at være et Slags Rigshospital eller et Hospital for hele Landet. Der synes altsaa ikke at være nogen ret god Grund til at etablere denne Forskel her med Hensyn til Taxterne for Enestuerne. Klagerne have lidt været fremsatte, og de ere atter blevne fremdragne i Nar, og jeg antager, at den ærede Minister efter Forhandlingernes Gang i Udvalget vil stille sig mere imødekommende til en anden Ordning af dette Forhold; men jeg bemærker udtrykkelig,

at Udvalgets Ønske er kun, at Taxterne for Indenbyses og Udenbyses maa være ens, men selvfølgelig ikke at udvide denne Taxtlighed til ogsaa at gjælde Udlandinge, idet der, som bekendt, ligger en Del Svenskere paa Frederiks Hospital, og dem er der aldeles ingen Grund til at give samme lave Taxt som de andre. Det andet Spørgsmaal om Influenzaepidemien, er ogsaa omtalt i Udvalget, men ikke nærmere forhandlet, fordi Ministeren ikke havde de fornødne Oplysninger. Det støtter sig til et almindeligt ogsaa i Bladene omtalt Forhold, der fandt Sted under den sidste Epidemi, idet det, saavidt vi ere rigtig underrettede, da skete, at man lukkede en Del Stuer under Epidemien paa Frederiks Hospital. Det var begrundet i, at man ikke mente at kunne faae et tilstrækkeligt Antal Baagetoner, idet Baagetoner og Oppassere bleve syge af Influenza, og man mente, at Anstæffelsen af flere Baagetoner vilde være for dyr; man gik saa den Vej, at man lukkede en Del Stuer. Det, at et Hospital under en Epidemi indskrænker sin Virksomhed, synes i Virkeligheden ikke at være den mest rationelle Maade at styre et Hospital paa, og vi have derfor faaet det Indtryk, at man der har drevet en forkert Økonomi, idet Prisen vel var bleven betydelig højere under de daværende Forhold for at skaffe de fornødne Baagetoner, men denne Forhøjelse i Prisen burde ikke have afholdt Hospitalsbestyrelsen fra at skaffe dem, den burde hellere have gjort en større Udgift end gaa til det, som baadeser ud og ogsaa er ret ubegribeligt, at indskrænke Antallet af Hospitalspladserne, da der var mest Brug for dem. Det var disse to Spørgsmaal, jeg med det Samme vilde nævne, inden Ministeren saar Ordet, fordi de høre under denne Afdeling af Finantsloven, som nu er Gjenstand for Forhandling. — Jeg skal dernæst lige overfor det ærede Medlem fra Aarhus (Pöngel) bemærke, at jeg nærmest opfatter hans Udtalelser som henvendte til den ærede Minister, ganske vist ogsaa til Finantsudvalget og til Thinget i Almindelighed, men særlig til Ministeren, og da det ærede Medlem ikke vilde stemme mod Forhøjelsen til zoologisk Have i Nar, skal jeg ikke komme nærmere ind derpaa. Jeg skal forøvrigt bemærke, at der vist i det ærede Medlems Betragtninger er Meget, der kan være rigtig; men om det er praktisk gennemførligt paa den Maade at omordne Forholdene, tillader jeg mig — ja ikke en Gang at betvivle, men jeg kan ingen Mening have derom, det ligger mig noget for fjernt i dette Øieblik. — Jeg vil med det Samme, medens jeg har Ordet, ud-